

Klasyfikacja w oparciu o metrykę budowaną poprzez dystrybuanty empiryczne na przestrzeni wzorców uczących

Cezary Dendek
Wydział Matematyki i Nauk Informatycznych
PW

Plan prezentacji

- Plan prezentacji
- Wprowadzenie
- Własności transformacji przestrzeni poprzez dystrybuanty
- Metryka w oparciu o transformację i metrykę Mahalanobisa
- Klasyfikacja w oparciu o metrykę

Wprowadzenie

- Cel: transformacja przestrzeni obserwacji
Dlaczego?
  - W naturalny sposób używamy przestrzeni $\mathbb{R}^n$
  - Przestrzeń ta oddaje naturalną strukturę geometryczną modelowanego zjawiska
  - ale nie oddaje (w naturalny sposób) jego struktury probabilistycznej
- Jak?
Przekształcając przestrzeń poprzez dystrybuantę.

Własności transformacji

- X – zmienna losowa w $\mathbb{R}^1$
- F – dystrybuanta zmiennej losowej X
- F ciągła $\Rightarrow$ zmienna losowa $F(X)$ ma rozkład $U[0,1]$
(por. metoda generowania próbki i.i.d. o zadanym rozkładzie z rozkładu $U[0,1]$ poprzez odwrócenie dystrybuanty)

Własności transformacji

- Efekty:
  - Unormowanie przestrzeni (przedział $[0,1]$)
  - Znana wartość oczekiwana (0.5)
  - Pomimo tych zysków praca z oryginalnym modelem probabilistycznym przestrzeni (*a nie z geometrią R^n*)
- Uwaga (istotna)
Dystrybuanta może być postrzegana jako mapa przestrzeni probabilistycznej w punkcie $E(X)$

Własności transformacji

- Geometria zbioru, na którym jest określona X ($X \setminus \Omega$) może być odwzorowana przez rozkład $U(X \setminus \Omega)$
- Jeśli X jest wielowymiarowe przyjmujemy $F(x) = [F_1(x_1) \dots F_n(x_n)]'$
(jeśli $X_1 \dots X_n$ są niezależne, to formalnie $F(x) = F_1(x_1) * \dots * F_n(x_n)$
ale zakładamy, że nic o zależności nie wiemy)

Transformacja próbki

- Dystrybuanta empiryczna X w R na podstawie próbki $P = \{X_1, \dots, X_n\}$:
$$F(x) = \#\{X_i \mid X_i \leq x\} / \#P$$
- Najprostszymi przypadkiem (można też estymować gęstość przy pomocy estymatora jądrowego i całkować; trudniej i tylko dla rozkładów ciągłych)

Transformacja próbki

- Przypadek wielowymiarowy:
w i -tym wymiarze liczymy $F_i(x_i)$ i budujemy $F(x)$
- Transformacja próbki poprzez przekształcenie każdego elementu przy pomocy $F(x)$
- Opisana transformacja często poprawia działanie klasyfikatorów

Transformacja próbki

- **PROPOZYCJA**

Można łączyć różne dystrybuanty na danej przestrzeni:

$F_w(x) = \mu F_{\text{prob}}(x) + (1 - \mu) F_{\text{geom}}(x)$
(ogólnie: średnia ważona m dystrybuant)

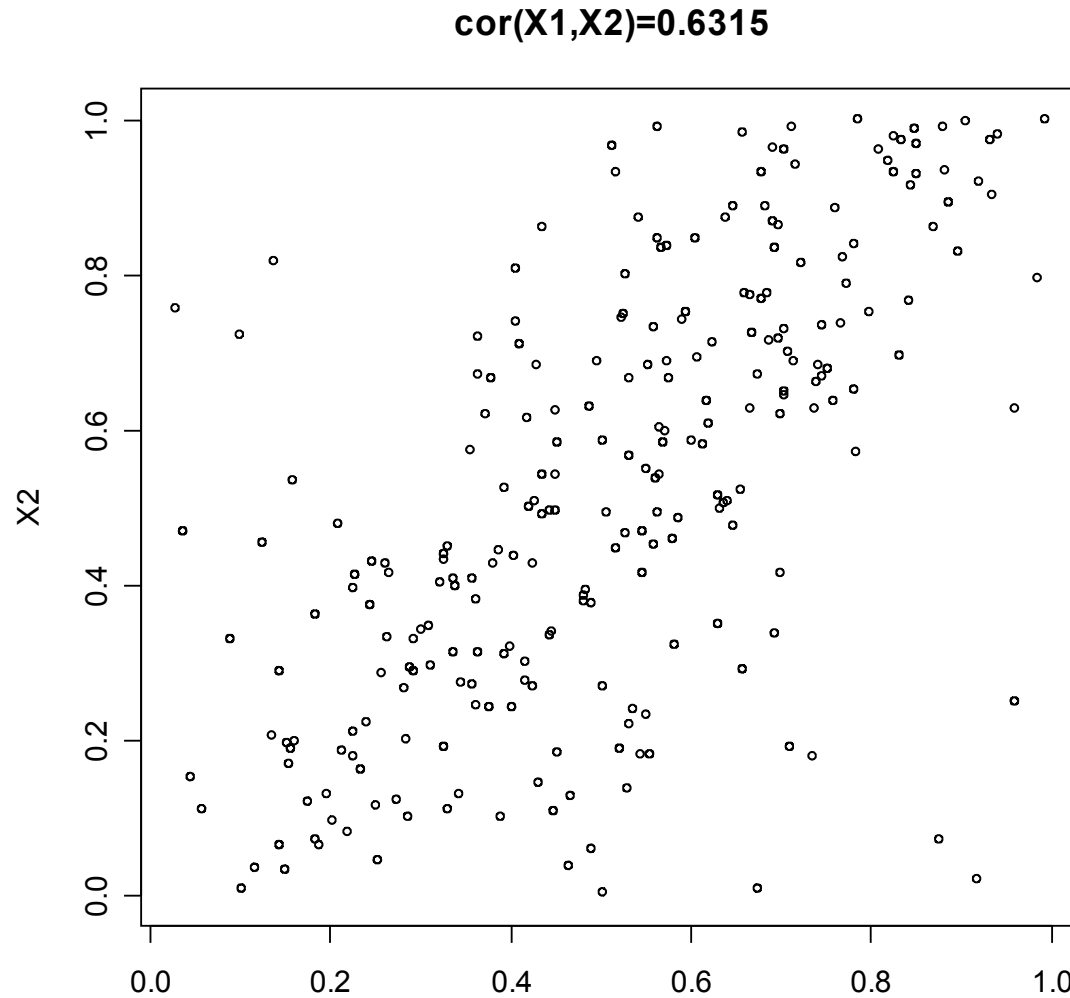
- Umożliwia to dostosowywanie transformacji celem poprawy jakości klasyfikacji
- Czy przekształcenie istotnie zmienia przestrzeń?

$$\text{cor}(F_w(X), X)$$

Transformacja przestrzeni

- Jak zdefiniować odległość w przestrzeni wynikowej?
  - Można potraktować ją znów jako $\mathbb{R}^n$ ...
... ale nie uwzględnia się korelacji poszczególnych wymiarów, co wpływa na otoczenie danego zdarzenia

Odległość w przestrzeni wynikowej dlaczego korelacja?

Odległość w przestrzeni wynikowej

- **PROPOZYCJA**

Wprowadzona zostanie poprzez zastosowanie metryki Mahalanobisa:

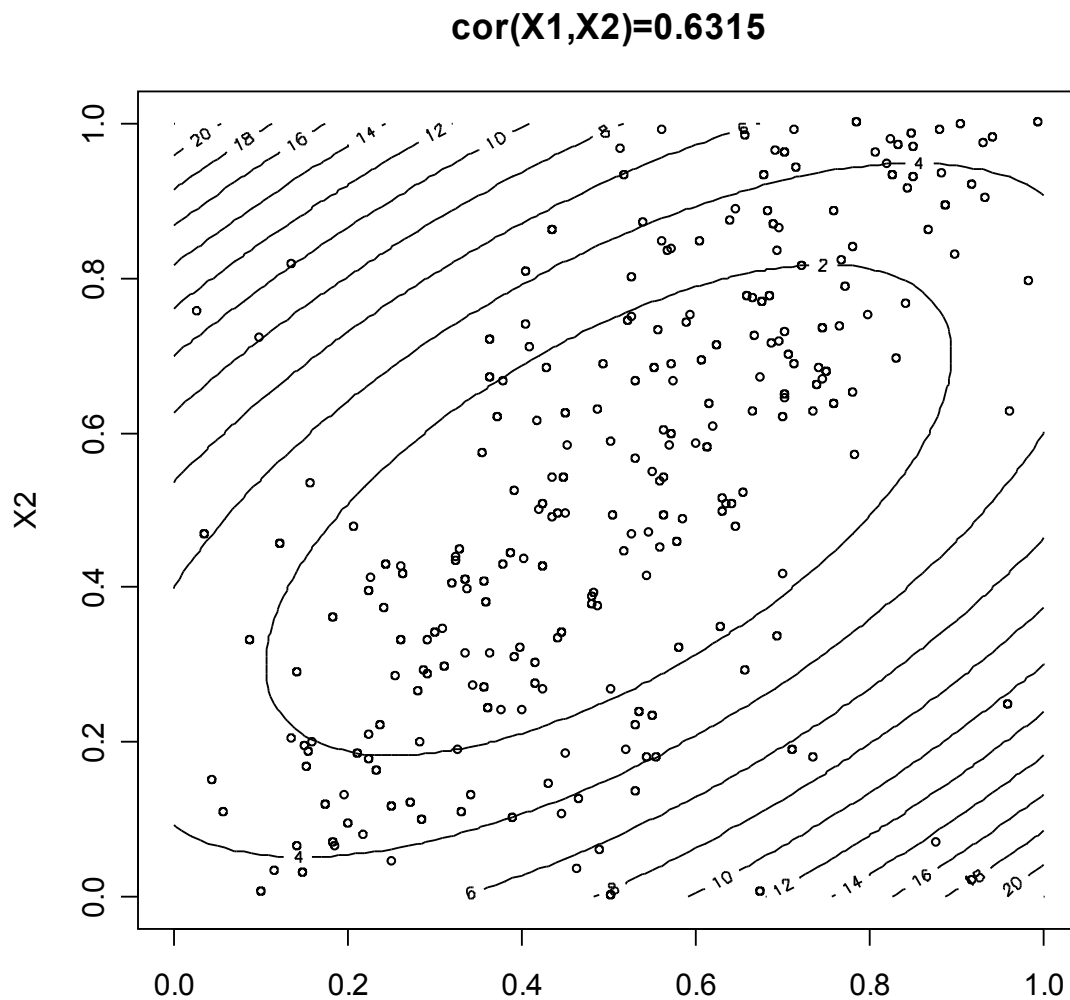
- $\Sigma = \text{Cov}(F_1, \dots, F_n)$

- $(d(A,B))^2 = (F(A)-F(B))' * (\Sigma)^{-1} * (F(A)-F(B))$

- (Σ dod. okr $\Rightarrow$ forma kwadratowa Σ dod. okr.)

- Zauważmy, że ta metryka jest zlokalizowana w punkcie $E(X)$ (budowana w oparciu o mapę w $E(X)$)

Odległość w przestrzeni wynikowej

Odległość w przestrzeni wynikowej

- Otoczenia są teraz elipsami
- Najlepiej przybliżone (w sensie probabilistycznym) otoczenie to otoczenie $E(X)$
- Co wyraża odległość?
  - F – dystrybuanta empiryczna; A, B - obserwacje
  - $|F_i(A) - F_i(B)|$ wyraża p-wartość hipotezy, że...
 $A=B$
  - Wykorzystanie korelacji pozwala na uwzględnienie zależności pomiędzy zmiennymi
  - Być może warto zastosować normowanie $(\Sigma)^{-1}$, aby uzyskać normalizację odległości

Odległość w przestrzeni wynikowej

- Jak można lokalizować metrykę w innych punktach?
- **PROPOZYCJA**
Inaczej obliczając kowariancję:
$$\Sigma_{\mathbf{A}} = \text{Cov}_{\mathbf{A}}(F_1 \dots F_n) =$$
$$\{ E (F_i(X) - F_i(\mathbf{A})) * (F_k(X) - F_k(\mathbf{A})) \}$$
- Uzyskujemy wtedy „spojrzenie” na zbiór z innego punktu (punktu tożsamego ze zdarzeniem $\mathbf{A}$) przestrzeni probabilistycznej

Odległość w przestrzeni wynikowej

- Interpretacja innej lokalizacji metryki:

W przypadku, gdy

- przechodząc przez ulicę
- złamiemy nogę
- i przejedzie zielony samochód marki X

Będziemy ciągle (Σ =rozsądek) blisko zdarzenia:

- przechodząc przez ulicę
- łamiemy nogę
- i przejeżdża czerwony samochód marki Y

Odległość w przestrzeni wynikowej

- Łatwo to zrozumieć – wystarczy spojrzeć na świat (przestrzeń możliwych zdarzeń) oczami (z perspektywy) osoby ze złamaną na ulicy nogą (zdarzenie)
- Oczywiście z perspektywy świadka lub np. samochodu (w naturalny sposób zanurzanych w przestrzeń zdarzeń) istotność koloru (której wyrazem jest odległość w przestrzeni zdarzeń) prezentuje się w zupełnie inny sposób

Odległość w przestrzeni wynikowej

- **PROPOZYCJA**

Uniezależniając się od $E(X)$ metrykę można definiować poprzez formę:

$$d(A, B)^2 = (d_A(A, B)^2 + d_B(A, B)^2) / 2$$

czyli korzystając z 2 zlokalizowanych metryk

Ma to dość prosty matematyczny wyraz formy odpowiadającej $((\Sigma_A)^{-1} + (\Sigma_B)^{-1}) / 2$.

Widać, że konieczne jest tu stosowanie normowania!

Odległość w przestrzeni wynikowej

- Odległość można też wprowadzić (**PROPOZYCJA**) w przypadku, gdy
  - w niektórych wymiarach brakuje danych
  - celem jest obliczenie obejmujące grupę elementów (uogólnienie odległości Mahalanobisa od zbioru danych)

Poprzez zastąpienie brakujących wartości warunkowymi wartościami oczekiwanymi.

Odległość w przestrzeni wynikowej

- **PROPOZYCJA**

Lokalizacja metryki

- poprzez obliczanie macierzy Σ jedynie na (wystarczająco dużym) otoczeniu punktu, w którym ją lokalizujemy
- obliczanie empirycznych dystrybuant tylko na tym otoczeniu

Klasyfikacja w oparciu o metrykę

- Model k-NN
  - Ile spośród k obserwacji najbliższych klasyfikowanemu punktowi należy do danej klasy?
- Model Mahalanobisa
  - Dla każdej z klas obliczyć estymator wartości oczekiwanej obserwacji, które do niej należą
  - Nieznany punkt klasyfikować na podstawie odległości od centrów każdej z klas (posługując się metryką Mahalanobisa z Σ obliczoną dla każdej z klas osobno

Dziękuję za uwagę

- Pytania?
- Komentarze?
- Uwagi?